

Jitka N. Srbová

NĚKDO SE LOUDÁ PO PSÍM

At

Jitka N. Srbová
(*1976)

Vystudovala bakalářský program na FHS UK. Publikovala v časopisech *Psí víno*, *Weles*, *Pandora*, *A tempo Revue*, *H_aluze* a na internetu pod nickem *Natasha*. Básněmi je zastoupena v literárních sbornících *Stělesnost* (Straky na vrbě, 2006), *7edm* (Theo, 2010) a *Místa nevhodná k odstranění* (Městská knihovna Varnsdorf, 2010). Pracuje jako reklamní textařka. Žije v Praze.

DAUPHIN

ČESKÁ SLOVA

NĚKDO SE LOUDÁ PO PSÍM

Jitka N. Srbová

NĚKDO SE LOUDÁ PO PSÍM

© Jitka N. Srbová, 2011

Photo © Jan Horáček, 2011

© Dauphin, 2011

ISBN 978-80-7272-385-0

ISBN 978-80-7272-343-0 epub

ISBN 978-80-7272-344-7 pdf

I.

Bílý den

Je bělejší než jiné
Už od svítání

Ostré světlo řeže do očí

Před zrcadlem ve vypůjčené koupelně
Od krku
Až po trn na kostrči

Sestavím soupis svých slabostí

V zahradě bílí kosové
Udeří do hnízd

Pod okny

Pod okny ložnice
Křičí sousedovo dítě
S nehezkou modřinou na předloktí

Slzami vyplavuje stále nový pláč

Než mu dojde dech
Matka na šňůrách ukřižuje
Ručníkový poklad

Kapesník?

Tumáš

Není zač

Hořelo

Za očima se to však nepočítá

To spíš v údolích mezi prsty
Sráží se dny

Budeme od víkendu k víkendu sami
Ve svých postelích

Vzpomínky jak prázdné důlky
Po blízkém těle –

Hořelo

Ale to byly jen zápalky
V domě naproti

Projíždějící krajinou

Pole v zimě je kulisa
Svázaná mrazem

Tápu po stéblech:
Starý klas
Zapomenuté žně

Strniště protáté silnicí je úzké jak bolest

A řidič projíždějící krajinou
Se nikdy neotočí

***

Zdá se
Věci napsané kamsi mizí

I sny

Někde je místo kam se slova ztrácejí
Někde ve mně
Musí být místo odpovědí

Všechno odepsané kdesi usíná
A já

Horečka

Jsi kalná voda
Pod páteří

Já
Ostrovy a pohyb zemských desek

Jsi lež přehrady
Pod rozevřeným mostem

Půl sen
A ve mně povodeň –

Nasednu ti na pramen
Útlým
Ústím

Září

Tráva je zválená sluncem
Na našem kopci nedošel den suchou nohou

Pod oblohou zavěsili skvrny z benzínu

Myslím na slabý odvar
Kterým jsem

Jako škvor
S podzimem
Zalézám do dř

Když spím

Když spím
Mám pod kůrou některé uzle větví
Bělejší než jiné

A nad loktem mi raší tajná ratolest

Když spím jsem skasaná loď
S palubou bez kostí
Měkce vystlanou starou plachtou

Když spím hledej ve mně dopis polárníka
Stížnost na absenci sněhu
Protože mé kraje jsou obývány horkým dechem
psic
A mohu být i lepším člověkem

Když spím
Nevím o sobě nic

Toto je pouze náhled elektronické knihy.
Zakoupení její plné verze je možné v
elektronickém obchodě společnosti eReading.